

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XXVIII. Transitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. XXVIII.
Transitus.

Axioma I.

Non potest fieri transitus perfectus in aliquo extremorum per medium inhabile, l. qui sella 7. §. in rusticis i. de servit. rustic. pred. Menoch. conf. 211. num. 117. p. 75. & conf. 269. num. 71.

II.

Transitus ab una ad aliam rem, quæ habet perfectius esse, non facit immutare dispositionem, quæ pertinebat ad primum esse, l. liberum 14. §. 1. de excusat. tutor l. falsa 33. §. 1. de condit. & demonstrat. Menoch. consil. 690. num. 11.

CAP. XXIX.

Translatio, Transmissio.

De translatione domini vid.

dominium.

Axioma I.

Transferre nemo plus juris potest in alium, quam ipse habet, cap. cura 11. extr. de iure patron. cap. nuper. 6. §. postulasti. extr. de donationib. inter vir. & uxor. cap. nemo 76. de Regul. Jur. in 6. vid. supr. lit. N in voce Nemo, Axiom. 2.

II.

Translatum intelligitur continere id, à quo translatum est, l. ait Prator 5. §. si iudex 1. de re judic. l. si ita 68. §. in testamento. de condit. & demonstrat. Pantfchman. 2. quæst. 8. num. 38.

III.

Translata re aliqua transfertur lex & sententia seu conditio, l. translato 3. extr. de consue.

IV.

Translatio utilitatis plurimorum unius utilitati præferenda est, cap. scias 7. quæst. 1.

V.

Translatus casu necessitatis, necessitate cessante debet ad primum locum redire, cap. pastoratus 7. quæst. 1. c. quod pro necessitate. l. quæst. 1.

VI.

Transfertur res cum suo onere, cum alienatio fiat cum sua causa. vid. supra de rebus. lib. 16. cap. 40. axiom. 12. Aur. Bull. tit. 10. §. 2. ibique Limnæum obs. 6. & 7. Capitul. Leopold. artic. 32.

Declara & limita hoc ita accipiendum esse, ut ratione onerum realium quidem dominium transferatur in emptorem cum ea causa, quæ futura esset, si apud venditorem remansisset, non etiam ratione onerum personalium, quæ scil. nec transeunt, nec transire possunt ipso iure in singularem successorem, ne quidem ex pacto, nisi ad dandam inter eos actionem. l. 2. C. de hered. vel act. vend. l. cum res 22. C. de donat. si non velit successor ultro suscipere actiones & spontanea voluntate, l. 2. C. de pact. aut nisi de casu, quo post receptum iudicium alienatio facta est, ut in d. l. 4. §. 1. de aqua pluviar. Anton. Faber in rat. decid. ad l. 21. §. 2. de pupul.

VII.

Quæ personæ coherent, regulariter non transmittuntur, l. 44. de condit. & demonstrat.

Fallit in ultimis voluntatibus; transit enim v. c. optionis legatum, etiam in heredem, §. 3. Inst. de legat. Wesenb. in parat. de opt. legat.

VIII.

Quod cessibile, est etiam transmissibile, arg. l. ex pluribus 42. de admin. tut. Wesenb. C. C. ut act. ab hered. num. 3. Berlich. 1. concl. 74. num. 150. vid. supr. lib. 3. cap. de Cessione. & quod non est transmissibile, neque est cessibile, l. si stipulatus fuero 76. ubi Dd. de V. O. l. pluribus 42. de administ. tut. Roman. conf. 484. hoc quod vicinus. num. 5. Bald. in l. per diversas quæstion. C. mand. & in l. fin. C. de hered. vel act. vend. Pantfchm. 1. quæst. 20. num. 33.

IX.

Quoties iura ad certum tempus sunt concessa, toties intra illud tempus indistinctè transeunt ad heredes quoscunque. Quia sic principaliter respectus fuit habitus ad tempus, non consideratis personis. Exemplum est in usufructu. l. 35. ff. de usufr. legat. Item in Emphyteusi & feudo.

X.

Quæcunque ultimà voluntate relicta, illa, nisi vivo eo, cui relicta, sint acquisita, ad heredes nunquam transmittuntur l. 109. ff. de condit. & demonstrat. quia ante acquisitionem defunctus nullum jus habuit, neque ergo quicquam juris ad heredes suos transferre potuit. Exemplum est in d. l. 109. Sic si substitutus ante institutum moriatur, substituti heredes nihil acquirunt, arg. l. ult. §. 1. C. de caduc. toll.

Limita, ut aliud sit (1.) in contractibus, (2.) si testator expressam heredum fecerit mentionem. Sic enim ad hos etiam transmittitur.

XI.

Quæcunque juris sunt, ea in heredem transmittuntur sine ejus facto: quæ verò facti sunt, non item, quia quæ facti sunt, morte expirant, non verò quæ juris, hæc enim magis inhaerent rei.

XII.

Quoties agitur de acquirendà seu transmittendà hereditate, toties hodiè inter suos & emancipatos est differentia, quia sui ipso iure sunt heredes, & hinc etiam hereditatem non aditam ad quosvis heredes transmittunt. §. 2. Inst. de hered. qual. & differ. Emancipati verò aditione opus habent & sic antea hereditatem non transmittunt l. §. C. de suis & emancipat.

Limita: nisi emancipatus intra tempora de liberationis decesserit, ubi quoque ad quemvis heredem jus suum transmittit. Carpz. P. 3. consil. 14. def. 23. num. 5. & seqq.

XIII.

Quoties hereditas semel adita, toties à quocunque herede in quoscunque alios heredes transmittitur. Quia post aditionem desinit esse hereditas, & fit adeuntis proprium patrimonium. Hinc uti alia bona ad quosvis heredes transmittitur. Merv. p. 9. decis. 34.

XIV.

Quoties decessit heres non-suus, descendens tamen, toties transmittit hereditatem non adi-

(Hh) 3

tam